

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De Virtute in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

æternitatem sanctissimo Dei aspectu fruaris, eamque voluptatem percipias, quæ in nullius hominis cor ascendit.

Considera III. Si tam multi tantos labores & difficultates sive in scribendis libris, sive in periculis superandis, sive in voluptatibus respuendis, sive in ipsa morte obeunda, tam generosè exhauserunt, ut immortalem sibi in hoc mundo gloriam, eamque falsam & vanam parerent, quid tibi difficile accidere possit, ut in omnem æternitatem non apud paucos tantum, in cognitosque, sed omnes homines, quin & Angelos ipsùmque Deum summam veramque gloriam ac laudem obrineas. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quomodo saluberrimam hanc æternitatis considerationem in praxin reducere possis, nimirum si quotidie saltem semel, dum cubitum secedis, æternitatis memoriam renoves, atque ita te compares, ac si eà adhuc nocte dictæ æternitatis aditus tibi aperiendus esset; Deinde, si quoties tentatione aliqua v. g. vanæ voluptatis pulsaris, mox æternitatem tormentorum tibi objicias, occinâsque: momentaneum, quod delectat: æternum quod cruciat; Contrario verò, si tribulationes ingruunt, mutato ordine exclames: momentaneum, quod cruciat: æternum, quod delectat.

Considera II. Quam efficax sit hæc praxis, quamque multorum insignibus conversionibus eadem non semel sit confirmata.

Considera III. Quomodo tu eam hastenus arripueris, aut arripere certè deinceps velis. Colloq. ad Christum.

Pro tertia Die.

MEDITATIO I.

DE VIRTUTE IN GENERE.

Tessera.

Punctum I.

Considera I. Quid sit virtus in genere, nimirum quòd nihil aliud sit, quàm habitus, per quem ad opera-

Pp 4

pera-

perationes rationi conformes inclinamur; unde virtus Religiosa dici poterit habitus, per quem ad actiones instituta & vocationi nostrae congruentes inclinamur.

Confidera II. Cùm Religio fit status tendentium ad perfectionem, & Sacerdotium quasi status perfectorum alioque perficere volentium, merito ab illis exigi, non quantumcunque, sed solidarum ac perfectarum virtutum studium, quæ quidem soliditas & perfectio consistit in tribus capitibus, 1. Ut eliciatur ex *motivo supernaturali*, pio, vel honestatem propriam hujus virtutis, quatenus ad consequendam Beatitudinem conducit: vel propter beneplacitum & voluntatem Dei &c. 2. Ut sit *discreta* juxta illud S. Bernardi: *Tolle discretionem, & non virtus, sed vitium erit*. 3. Ut sit *constans*, id est, inter adversa æquæ ac prospera exerceatur; unde virtus vera ac ficta se habent sicut pulchritudo faciei naturalis, & adscita per fucos, quarum hæc calidam aquam faciei superinfundas, mox evanescit, non illa.

Confidera III. An & quomodo tu hæctenus veris, solidisque virtutibus studueris, & deinceps studere velis. Colloquium accommodatum ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quæ & quanta motiva habeas ad studium hoc virtutum toto animi conatu suscipiendum, cùm plura de virtute possessor illius dicere possit, quod Salomon de sapientia dixit: *Omnia bona mihi pariter venerunt cum te, & innumerabilis honestas per manus illius.*

Confidera II. Veritatem hujus sententiæ per singula bona discurrendo, Nam 1. cum virtute obyenet tibi bona utile, quia, teste S. Bernardo, *vera divitia non opes sunt, sed virtutes, quas conscientia secum portat, ut in æternum dives fiat.* Hinc S. Paulus 1, ad Tim. c. 4. *Exerce te ad pietatem &c. quia pietas ad omnia utilis est;* ad obtinendam necessariam juxta promissum Christi. *Quærite primum Regnum Dei &c.* ad debita purgatorij solvenda, ad magnam gloriam in Cælis comparandam, ad fructum insignem salutis faciendum, quia virtus dat functionibus Operarij Evangelici auctoritatem, efficaciam, securitatem &c. 2. Cum

virtute obveniet bonum *delectabile*; nihil enim solidiorem
 & veriore voluptatem conciliat, quàm virtutis studium, &
 quidem ante mortem (juxta illud sapientis, Proverb. 15. *se-*
cura mens quasi jure convivium; Et juxta testimonium
 Thomæ Kemp. l. 2. c. 6. *se gaudium est in hoc mundo, hoc*
ut que possidet puri cordis homo) in morte (quia teste Eccl.
 cap. 1. *Timentis Deum bene erit in extremis*) post mortem,
 quia *opera eorum sequuntur eos*, Apoc. 14. Hinc audient:
Euge servus bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis,
supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.
 3. Obveniet bonum *honestum*, quia sola virtus veros hono-
 res parit, uti olim indicarunt Romani, dum duo templa, u-
 num Honori, Virtuti alterum ita ædificarunt, ut nemini ac-
 cessus ad Honoris templum pateret, nisi qui per virtutis tem-
 plum prius transisset, hinc S. David psal. 72. *Nimis honori-*
ficati sunt amici tui Deus &c. Aspice Paulos, Antonios, &
 franciscos &c. & dictum S. Davidis abundè confirmatum
 deprehendes.

Considera III. Quàm efficacia sint hæc motiva ad ani-
 mum tuum in virtutis amorem concitandum; an non ex-
 clamabis cum Salomone sap. c. 8. *proposui hanc adducere*
mibi ad convivendum, sciens, quoniam mecum communi-
cat de bonis, & erit allocutio cogitationis & tadj mei. Col-
 loquium ad B. V. velut omnium virtutum Magistram, &c.

Punctum III.

Considera I. Quibus medijs veras, solidasque Virtutes
 acquirere possis, videlicet ijs, quæ sequentibus duobus ver-
 ficulis comprehenduntur.

Exopta, meditare, ora, ac operare frequenter,

Excute te crebro, longanimisque manè.

Considera II. Quàm apta & efficacia sint hæc media ad
 dictas Virtutes obtinendas, cum duo præcipuè ad omne vir-
 tutis exercitium requirantur, scilicet auxilium seu gratia
 Dei, & cooperatio hominis; hoc autem utrumque caput ex-
 actissimè per supradictas sex industrias procuretur.

Considera III. Quanta cum alacritate atque constantia
 deinceps hæc media adhibere debeas, & velis, cum videas,
 easdem, & longè majores industrias pro falsis, vanis, brevibus,

bus, turpibus, & noxijs voluptatibus, honoribus, divitijsque consequendis adhiberi; an ergo patieris filios sæculi providentiores esse filijs lucis? an non illud à virtute tibi cum S. August. dictum putabis: *Potuerunt isti & ista, & tu non poteris?* Colloquium ad Christum Magistrum omnium virtutum, pere à Deo in discipulum suscipi.

Pro tertia Die.

MEDITATIO II.

DE FIDE RELIGIOSI, VEL SACERDOTIS.

Punctum I.

Considera I. Sicut fides circa eos articulos, quos Ecclesia credendos proponit, communiter & rectè fundamentum esse dicitur Christianæ perfectionis, ita in Religioso quoque, vel Clericali statu, sicut major requiritur perfectio, ita perfectius quoque fundamentum, id est, fidem perfectionem requiri, de qua verissimè pronuntiari potest illud S. Pauli in Heb. 11. *Sine fide impossibile est placere Deo:* Unde S. Theresia dixisse fertur, omnes defectus Religiosorum ex vitiis fidei non satis penetratis oriri.

Considera II. Quatuor potissimum veritates esse, circa quas credendas Religiosi vel Sacerdotis fides maximè occupari debet. Prima est, quòd *Deus sit ubique*, juxta illud Act. 17. *Non longè est ab unoquoque nostrum, in ipso enim vivimus, movemur, & sumus.* Secunda est, quòd nihil accidat sine Dei voluntate, juxta illud Eccl. 17. *Bona, & mala, vita & mors, Paupertas & honestas à Deo sunt.* Tertia est, Quòd Deus solus infinito modo contineat omnem bonitatem, quam in rebus creatis appetere possumus, juxta illud Jerem. 2. *Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ.* Quarta est, Quòd omnia, quæ proximo nostro facimus, sibi facta reputet Deus, juxta illud Matt. 25. *Quamdiu fecistis uni de minimis, meis, mihi fecistis.*

Considera III. Quomodo & quàm firmiter tu has veritates hactenus animo imprefferis, crediderisque, an non ex defectu